

Kenneth E. Hagin: Hogyan járhatsz isteni szeretben?

1. Szeresd ellenségedet

"Én pedig azt mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket." Mt 5:14

Ez a vers elmondja nekünk, kiért és mit imádkozzunk. Ezek a szavak Jézustól származnak. Jézus mondta: "Szeressétek ellenségeiteket!" Könnyű a barátaidat szeretni, nem igaz? Hiszen olyan kedvesek, hozzád. Az ellenséges emberek azonban nem szeretetre méltók. Nem járnak a kedvedben, és nem bánnak veled rendesen, ugye? Tudomásul vetted, mire utasított Jézus? Arra, hogy **szeress, áldj, jót tégy és imádkozz**. Ha ezeket teszed, te leszel a befutó.

"Én pedig azt mondom nektek: **Szeressétek ellenségeiteket...**" Hogy lehetsz képes erre? Sehog, hacsak újjá nem születél, és Isten szeretete nem él benned. A természetes ember számára lehetetlenség. Ám a Biblia szerint "...az Isten szeretete kitöltötte a szívünkbe - nem a fejünkbe - a Szent Szellem által."

Milyen fajta szeretetről van itt szó? Isteni szeretetről. A Biblia azt állítja, hogy Isten már akkor szeretett bennünket, amikor még az ellenségei voltunk. Már tudunk úgy szeretni, mint Ő, hiszen isteni szeretet tölti be a szívünket! Szeresd hát az ellenségeidet! "Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek..." Ha ismersz valakit, aki gyűlöl téged, találd meg a módját, hogy jót tegyél vele! Vegyél ajándékot a születésnapjára, és szeretettel nyújtsd át! Találj valami különlegeset a számára, és lepd meg vele!

Egy bibliatanító hölgy ugynilyen helyzetbe került a szülővárosában. Élt ott egy lelkész, aki nem is kedvelte a női prédikátorokat. Egyesek vallásos neveltetésük miatt - tehát nem keresztényi, vagy újszövetségi neveltetésük miatt - nem hisznek abban, hogy nők prédikálhatnak. Bár úgy gondolom, bizonyos férfiak egyszerűen nem tudnak kijönni a nőkkel. Ez az ember tehát háborgatta a szóban forgó hölgyet, sőt név szerint utalgatott rá. Ő azonban így imádkozott: "Uram, ettől nem hagyom zavartatni magam, mit tehetnék érte?" Fogta magát, gyűjtést tartott, és elküldte neki adományként. Tudta, hogy közössége anyagi gondokkal küzd, a gyülekezeti épületet igyekeznek kifizetni. Nem telt bele sok idő, és ez a pásztor meghívta a hölgyat hozzájuk, hogy a szószékről prédikáljon!

Tégy jót! "**Jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek!**" Találd ki, milyen jót tehetsz velük! Küldj nekik pénzádományt! Halleluja, működik a dolog - amellet ez az, amit tenned kell, mert ez az, ami a Bibliában áll.

"**Imádkozzatok azokért, akik háborgatnak titeket!**" természetes szemszögből - ha megengeded, hogy a testi természeted uralkodjon rajtad, könnyebb a harcot választani, és a rosszat rosszal viszonzni. Ám én már régen megtanultam: a világon a legjobb dolog amit tehetsz, az, hogy imádkozni kezdésértük! Most mondhatja valaki: "Persze, persze, csak te semmit nem tudsz az egésztől, nem érted, mit követtek el ellenem."

A szeretetben járás jó példája, ahogyan Polly Wigglesworth viszonyult a férjéhez, Smith-hez, még mielőtt Smith prédikálni kezdett volna. Maga Smith mondta el a történetet Stanley Frodsham testvérnek, aki azután lejegyezte. "A szolgálatomat a feleségemnek köszönhetem, természetesen Isten után, - mondja Smith. - Vízvezeték szerelő vállalkozásomban volt egy időszak, amikor anyagilag jól ment, de a szellemi életben elhidegültem. Nemigen jártam gyülekezetbe - úgy is mondhatnám, visszacsúsztam. Mikor pedig visszacsúszol, kötekedő leszel.

Azt mondtam a feleségemnek: Folyton ott lógsz abban a gyülekezetben. Ennyi erővel az ágyadat is átköltöztetheted oda. Smith, nem így áll a dolog - felelete - én nem vagyok ott állandóan, csak hetente háromszor, nem hanyagolok el téged, sem a gyerekeket, ezt te is jól tudod. - Egyesek elég igeverset tudnak ahhoz, hogy ördögiek legyenek. - Smith erre ezt válaszolta: Márpedig én úgy tudom, hogy a Bibliában ez áll: a férfi a család feje, és ti asszonyok engedelmességedet a férjetekeknek! Tehát azt mondom neked, többé nem mérsz gyülekezetbe! Polly így felelt: Smith, te vagy a férjem, és bármit mondasz itt a házban, annak úgy kell lennie. Ám az Uram nem te vagy. Jézus az Uram, ő pedig azt mondta, hogy járjak gyülekezetbe, tehát megyek. Viszlát! Smith sem maradt el a válasszal. Renden - mondta - az első alkalommal kizárlak a házból! Aztán Smith be is váltotta a fenyegetését. Polly a verendán ücsörgött egész éjjel. Amikor másnap reggel Smith lement ajtót nyitni, felesége ott kuporgott a bejáratnál betakarózva. Ahogy a férje kinyitotta az ajtót, kishíján beesett a konyhába. Csak felugrott, mosolyogva és nevetve. Drágám, mit kérsz reggelire? - kérdezte tőlem. Úgy tett, mintha mi sem történt volna, boldog volt tele szeretettel." Polly elkészítette a férje kedvenc reggelijét és persze Smith bűntudatra ébredt. Nélküle semmire sem jutottam volna - mondta később Smith. Ebből a férfiből később Isten nagy embere lett, akit ő hatalmasan használt.

2. Újszövetségi példák

A példaképünk Jézus. Figyeld meg, Ő az aki, a Máté 5:44-ben szól. Azt is olvassuk a Bibliában, hogy a kereszten pontosan azokért a emberekért imádkozott, akik megfeszítették. Ezt mondta: "Atyám bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!" Luk 23:34. Valaki most vitázna velem: Jó, jó, de hát ő Jézus volt. Ő képes volt rá! Csakhogy az Isten szeretete kitöltötte a szívünkbe!

Felfigyeltél már arra, amit István, az első mártír mondott, miközben haldoklott? "Mégkövezék azért Istvánt, ki imádkozik és ezt mondja vala: Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet! Térdre esvén pedig, nagy fenszóval kiálta: **Uram, ne tulajdonítsd nekik e bűnt!** És ezt mondván, elaluvék." Ap 7:59-60

Ezt már nevezhetjük szeretenek, nem így van? Mialatt az emberek halálra kövezték, István imádkozott értük! Szívedre vetted-e valaha, amit Péter a Szent Szellemtől ihletve írt az Egyháznak?:

"Végezetre mindnyájan legyetek egyértelműek, rokonérezelműek, atyafiszeretők, irgalmasak, kegyesek: Nem fizetvén gonosszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért; sőt ellenkezőleg áldást mondván, tudva, hogy arra hivatatok el, hogy áldást örököljetek, Mert a ki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot." 1Péter 3: 8-10.

Figyeld meg: az áldást, amelyről Péter szól, örökölheted! Az a görög kifejezés, amelyet a "legyetek... rokonérezelműek" fordítással adtak vissza, valójában ezt jelenti: "viseltesetek szimpátiával, legyetek együttérzőek, irgalmasak egymás iránt". Ne feledd: a Biblia azt mondja, nem fizethetünk gonosszal a gonoszért!

A 11. vers így folytatja: **"Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót; keresse a békességet, és kövesse azt."** Megesett, hogy rokoni körökben kellett ezt gyakorolnom. Egyszer egy nagyvárosban tartottam összejövétel sorozatot, naponta kétszer prédikáltam. Eljött hozzám, Dub, a bátyám, és elfoglaltságomra való tekintettel, felajánlotta, hogy elintézz nekem egy családi ügyet egy másik városban. Beleegyeztem.

Amikor visszatért, közölte, hogy nem járt sikerrel, mert bizonyos rokonaink félreértették a szándékait, nekiestek, és szitkozódva kidobták. "Ne menj oda! - tanácsolta Dub. - ostorral fognak kikergetni. Dub, az úr áldjon meg - feleltem, erre, te még kisbaba vagy a hitben. Nem tudod, hogyan kell bánni velük. - Csak annyit mondok, el ne menj - ismételte. Meg kell tennem, de ne aggódj! Nagyobb az aki bennem van. Ő, aki bennem van, nagyobb az ördögnél őbennük. Az Úr, aki bennem él, erősebb, a bennük lévő gyűlöletnél. Nagyobb, bizony, nagyobb! Csak te még nem tudod, hogyan akarja ezt megmutatni!"

Így hát elutaztam abba a városba. Az egyik rokonom, nyomban híret vette, hogy arra járok és kihívott a házból. Sosem felejttem el az a beszélgetést. Kimentem és ott álltam a hátsó lépcsőn. Az a nő odajött hozzám, és elkezdett össze-vissza karattyolni, folyt belőle a szó, mint a csapból a víz. A mai napig nem sokat tudnék felidézni abból, amit mondott, nemigen figyeltem rá. Közben egész közel férközött hozzám. Én két lépcsőfokkal fölöttem álltam, onnan néztem le rá. Ő meg fölmeredt az arcomba, de akkor már átkozódott. - Minket senki nem fog kiforgatni semminkből! - dühöngött. Ezt itt helyben megmondom! - és csak folytatta. Egy szót sem szóltam hangosan, csak magamban, de lágy szellemben. Ott álltam, és közben elmélkedtem: "Nagyobb az, aki bennem van. A bennem lévő szeretet hatalmasabb a belőle áradó gyűlölet, kapzsiság és önzés erejénél."

Aztán erre gondoltam: Hiszen ez az ember nem is tehet róla - tudom, szörnyű amit csinál, de nem ura magának. Az ördög természete nyilvánul meg benne." Be nem állt a kereplője. Gondolom, valami szájalom féle ülhetett ki az arcomra, de még mindig nem szólaltam meg. Hirtelen felnézett rám, és a torkán akadt a szó. A szája még tátogott, de hang nem jött ki belőle. Megragadta a kezem, megcsókolta, azután térdre esett.

"Ó Istenem - mondta - Ken, tedd a fejemre a kezedet és imádkozz! Imára van szükségem. Ó istenem, nekünk mind imára van szükségünk! Tedd a kezedet a fejemre!" Egy szót sem szoltam továbbra sem. A szemébe néztem, és csak szerettem. Tudod, a szeretetet látni lehet. Nem, semmi ilyet nem mondtam neki: szeretlek, vagy Jézus szeret téged - csak együttérzően és szánalommal néztem rá. (Úgy gondolom, olykor egy tekintet erőteljesebb lehet a szavaknál.) Ahogy néztem, az megolvastotta.

Elrendeztem ezt a családi ügyet és azok a rokonaim voltak a legkedvesebbek hozzám, akikkel azelőtt a legnehezebb volt kijönni. Bizony, Ő nagyobb - nagyobb, nagyobb!

3. A szeretet jutalma

Már 59 éve isteni egészségnek örvendek. Nem dicsekvésből mondom, ez a tény Jézus nagyságát dicséri. És még valami: én nem ellenzem az orvostudományt, ebben biztos lehetsz. Hálát adok Istennek az orvostudományért, különösen a keresztény orvostudományért. Visszaemlékezem azokra az időkre, amikor még nem is tudtam, hogy rajtam kívül is élnek emberek, akik hisznek Isten gyógyító erejében - például a pünkösdiék. Én baptista voltam, aki a betegágyán tapasztalta meg a hitbeli ima erejét a Márk 11: 23-24-el összhangban. E versek alapján imádkoztam magamért, és meggyógyultam. Egy este éppen más derék baptistáknál jártam látogatóban. (Ne feledjük, mindez még a 30-as években történt, amiket az orvosok házhoz jártak.)

Abban az otthonban megbetegedett a családfő, de amikor elmentem hozzájuk, még nem tudtam róla. Mire odaértem, már orvosért küldtek. Jóraivaló baptista ember volt a doktor is. Üdvösséget nyert, de a Szent Szellem keresztségről semmit sem tudott, de az Isten ereje általi gyógyulásról se sokat. Addig is, amíg odaért, a család megkért, hogy imádkozzam velük. Bár még csak tizenéves voltam, tudták, hogy már hirdetem az Igét. Így hát imádkoztam.

Dúl a nagy gazdasági válság, és a családot komoly aggodalmak gyötörték. A kenyérkeresőjük ágyrak esett, és úgy tűnt komoly lehet az állapota. Volt munkahelye és a gazdasági válság napjaiban ezzel szerencsésnek mondhatta magát. Odakint az utcákon rengeteg munkanélküli ácsorgott. Valószínűleg ördögi látomások kínozták a családot - hogyan veszítik el mindenüket és ezután eljönnek az éhínség napjai, amikor majd segélyből kell élniük.

A doktor megérkezett, és mindannyiuk arcán láthatta a szorongást. Mi volt az első dolog, amit ez a baptista orvos tett, még mielőtt megvizsgálta volna a beteget? Megfogta a kezét, és így szólt hozzá: "Drága Testvérem! (ugyanahoz a közösséghez tartoztak) Nézz az Úrra! Nyugodj meg, és csak nézz az Úrra! Ő a gyógyító, nem én. Én minden tőlem telhetőt megteszek, hogy segítek neked, de Ő a Nagy Orvos!" Halk szavai az egész szoba légkörét megváltoztatták. A családtagok megnyugodtak az Úrban, a szorongás eltűnt az arcukról. A beteg is 2-3 nap alatt rendbe jött.

Ez a keresztény orvos a 70-es évei elején járt. sodálatosan nyugodt, és szelíd ember volt, és amilyen bizakodás áradt a szavaiból! **"Nézzetek az Úrra, pihenjete meg benne! Mi megtesszük, ami rajtunk múlik, de Ő a Nagy Gyógyító! Ő akkor is dolgozik tovább, amikor mindenki más feladta. "** - hosszú évek tapasztalatából szólt. Meggyőződéssel beszélhetett, és békességet, megnyugvást, bizakodást oszthatott meg azzal a családdal. Hiszek a jó orvosokban, különösen a keresztény orvosokban. És ha orvosra lenne szükségem, felkeresném - ha szükségem lenne rá. 1933 óta azonban nem volt még fejfájásom sem. Utoljára 1933 augusztusában fájt a fejem. Az elmúlt 60 év során még aszpirint sem kellett bevennem. Ám ha orvoshoz kellene mennem, megtenném. Az utóbbi években történt, hogy egyeseket orvoshoz küldtem, és a kezelési költségeket is álltam. Gyógyszert is vásároltam nekeik, mert láttam, hogy szükségük volt rá.

Nem akarom, hogy kötelékben élj. Először is neked talán tényleg orvoshoz kellett fordulnod volna a helyemben, mert lehet, hogy nem tudtad volna, amit én tudtam. Egy biztos: ha egészségben akarsz maradni, szoros közelségben kell lenned Istennel, megértve, amit mond neked, és szeretetben kell járnod. Megmutatom, hogyan tanultam meg ezt. Az igevers, ami elválasztott a betegágytól a Márk 11:24-25 volt:

"Azért mondom néktek: A mit könyörgétekben kértek, higyjétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek. És mikor imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. " Látod, szeretned kell az ellenségedet. Áldandó kell azokat, akik átkoznak téged, jót kell tenned azokkal, akik nem bánnak jól veled. Ha mindezt nem gyakorlod, nem életmódod a megbocsátás. És Isten nemcsak megbocsátja, amit ellene tettek, hanem el is felejt!

Bárki máshoz hasonlóan engem is megkísért a gondolat, hogy ne bocsássak meg, de én az ellenségesség, a rosszakarat, a sérült érzelmek legkisebb morzsáját is elutasítom. Ami azt illeti, amikor az emberek elkezdnek negatívab beszélni rólam, elkezdek imádkozni értük. Felébredek reggel és ezt mondom: **"Istenem, áldd meg azt a nevű testvért! Nem tudom, mit értett ezalatt, amit rólam állított - ez rá és Terád tartozik - de azt tudom, hogy meg akarod őt áldani. Imádkozom azért, hogy áldás szálljon az ő szolgálatára. Imádkozom azért, hogy vezetést és útmutatást kapjon Tőled. Imádkozom azért, hogy használd őt, és tedd áldássá mások számára!"** Én nem akarom, hogy bárki szolgáló kudarcot valljon, te talán igen? Gyakran az emberek nem tudják, mit tesznek. Jézus azokról mondta ezt, akik megfeszítették: **"Bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!"**

Mire a második elemibe kerültem, az egész világra haragudtam. Úgy éreztem, becsapott az élet. Az otthonunk kettészakadt. A legidősebb bátyámnak, Dubnak, bizonyos rokonoknál kellett laknia, én pedig más családtagoknál éltem. Nem túl gyakran láttuk egymást. Amikor ő 11, én 9 éves lettem, ünnepélyesen megegyeztünk: ha majd felnövünk, meg fogjuk ölni apukát azért, amit anyánkkal tett. Tudtuk, akkor még nem tehattük meg, de ha majd felnövünk, férfiakként, majd igen. Bizony, ha rajtunk áll, végre is hajtottuk volna a tervet. Ugyan nem oldott volna meg semmit, de mi így döntöttünk. A gyilkosságot egyetlen dolog akadályozta meg, a megtérésem. Amikor megtértem, Dubot is lebeszéltem róla. Én nem tudtam úgy megvédeni magam, mint a bátyám.

Dub öles termetű ember volt, már 16 évesen több, mint 180cm-nél is magasabb, és senki előtt nem futamodott meg. 17 éves volt, amikor a szemem láttára szétugasztott 4 felnőtt férfit. A szülővárosomban történt ez, a Texas állambeli McKinneyben. Mindketten kicsavart gondolkodással nőttünk fel, és provokatívan viselkedtünk. Aki a rokonságból rosszul bánt Dubbal, annak ellátta a baját. A szívbetegségem miatt én nem bocsátkoztam harcba. Ha rosszat tettek velem, ezt mondtam magamban: "Erről ennyit. Többet nem állok szóba velük." Kihúztam őket a listáról, és "csendkúrában" részesítettem őket. Hátat fordítottam nekik, vagy átmentem az utca túloldalára, hogy elkerüljem velük a találkozást.

Ám az életem ágyhoz kötött szakaszában újjászülettem. A Biblia ezt mondja: " az Istennek szeretete kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által" Róm. 5:5. Néhány héttel azután, hogy 17 éves koromban meggyógyultam, egyes rokonaim igazságtalanul bántak velem. Emlékszem, amikor ez történt, így szóltam magamban: "A jól bevált módon kezelésbe veszem őket. Csendkúrákat kapnak, nem szólok többet hozzájuk, és többé semmi dolgunk egymással!" Akkoriban még nem újítottam meg a gondolkodásomat az Isten Igéjével. Másnap épp a belvárosi üzleti negyedben sétáltam, mikor látom, néhányan közülük pont felém tartanak. Átvillant a gondolat az agyamon: No, akkor hátat fordítok nekik, és megszemlélem ezt a kirakatot. A másik megoldás is az eszembe jutott, azaz, hogy egyszerűen átmegyek az út túloldalára. Abban a pillanatban valami feltámadt bennem. A Biblia szerint a Krisztus szeretete szorongat minket (2Kor.5:14). Ez a szeretet volt az, belül a szellememben. Senki sem kényszerített arra, hogy alárendeljem magam ennek a szeretetnek - megtehettem volna, hogy a természetes emberi érveket és a testi természet uralmát engedem érvényesülni - de hála Istennek a szeretetnek adtam inkább utat. Az ellenséges viselkedés helyett inkább feléjük tartottam. Amikor találkoztunk, kinyújtottam a karomat, kezet ráztam velük, és tudtukra adtam, hogy szeretem őket. Könnyek között mondtam: Imádkozom értetek, és szeretném, ha tudnátok: ha ez segítség nektek, itt helyben letérdelnék előttetek az utcán, és megcsókolnám a lábatokat. Amikor ezt meghallották, sírva fakadtak. - Ó Istenem, ó Istenem! Kérek bocsáss meg, igazságtalanul bántunk veled, nem kellett volna úgy beszélnünk rólad!

A szeretet sosem vall kudarcot. El kezdtem szereteben járni. Ahhoz, hogy közösségben legyünk Istennel, Ővele éljünk, Isten valóságában Szellemében járjunk, meg kell maradnunk az isteni szeretetben, mert a Biblia állítása szerint Isten a szeretet. Szeretetben járni annyit tesz, mint Szellemben járni, mert a szeretet a Szellem gyümölcse. Amikor újjászülettem, Isten lett az apám. Ő a szeretet Istene. Én pedig a szeretet Istenének, szeretett gyermeke vagyok. Istentől születtem, Ő pedig a szeretet. tehát szeretetből születtem. Isten természete van bennem, az pedig a szeretet. Nem mondhatjuk, hogy nincs meg bennünk az Ő szeretete, hiszen a Biblia szerint igenis ott van bennünk. Isten családjában mindenki rendelkezik vele, különben nem lenne része a családnak. Mármost az előfordulhat, hogy az isteni szeretetet nem gyakorolják, de attól az még ott van bennük. Az újjászületett emberi szellem legelső gyümölcse a Biblia állítása szerint a szeretet. Jézus a következőt mondja a János 13.34-35-ben: " Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. "

Ő már akkor szeretett bennünket, amikor még visszataszító természetünk volt. Már akkor szeretett bennünket, amikor még bűnösök voltunk. Szeretett már akkor is, amikor még az ellenségei voltunk. Akkor most gondold el: ha Isten ilyen nagy szeretettel szeretett bennünket bűnös korunkban is, most vajon mennyire szeret? Discsőség az Úrnak! Az egyedüli parancsolat, amelyet Jézus adott nekünk, a szeretet parancsa volt, és ő a szívünkbe helyezte Isten szeretetét. Mint már láttuk a Róma 5:5 kijelenti: "Isten szeretete kitöltetett a szívünkbe a Szent Szellem által." Mindazáltal az a véleményem, hogy ha szeretetről van szó, hetet-havat összehordanak. Gyakran a természetes, emberi szeretetet értik alatta. Manapság sokat hallunk a szeretetről, de ezen az elnyűtt világon semmi sincs Isten szeretetéhez hasonló. A természetes emberi szeretet önző!

Hallani például olyan vélekedést, hogy az anyai szeretet az Istenéhez hasonló. Magam is ezt gondoltam, amikor még a lelkem diktált, és nem Szellem szerint jártam, de később rájöttem: nem így van. Általánosságban az anyai szeretetről is elmondható: természetes önző megnyilvánulás. "Ó mennyire szeretem a gyerekeimet, én igazán szeretem őket!" Megfigyelted már, hogy az anyósoknak ritkán van bajuk a vejükkel, rendszerint inkább a menyükkel nem jönnek ki. Látod, az ilyen anya önző. Az az ő fia, és nem gondolná, hogy van olyan lány a világon, aki elég jó lenne sz ő fiának! Bizony, még a Szent Szellemmel betöltött anyukák körében is tapasztalni ilyeneket! Az anyósoknak azért gyűlik meg a bajuk a menyükkel, mert nem mindig járnak szeretetben, mármint isteni szeretetben. Isten szeretete a szívünkben van. Engednünk kell, hogy uralkodjon felettünk. Ha megtanulunk szeretetben járni, felszabadítani a szeretet uralmát rajtunk, a különbség meg fog látszani az életünkben. **A szeretet minden rosszat helyrehoz az otthonunkban.**

Mondok most valamit, ami kemény dolog, de igaz: az ilyenfajta szeretet soha nem indított válópert, és soha nem is fog. A természetes emberi szeretet jár bíróságra. Isten azt akarja, hogy növekedjünk, és hála neki, bizony fejlődhetünk a szeretetben, mert a szeretet egy gyümölcs és a gyümölcsök növekszenek. ha jó szellemben fordulsz az emberekhez, és szereted őket, bőséges lesz jutalmad!

4. Szeretet - a legkiválóbb út!

Egyszer egy szolgálatestvérek számára tartott összejövetelel vettem részt. Ott voltak az ország legfontosabb teljes evangéliumi vezetői, lelkészei. Olyan 30-45 percet tanítottam a hitről, majd másfél órán keresztül válaszoltam a kérdéseikre. Amikor befejeztük, egymás után odajöttek hozzám, megöleltek és könnyek között mondták: "Hagin testvér, kérlek bocsáss meg! Ó, Istenem, hiszen mindenben ugyanúgy hiszek, mint te. Száz százalékban egyetérték veled. Az volt a baj, hogy harmad-negyedkézből hallottam rólad, ezt-azt. Elferdítették, amiben hiszel." Mint az egyik hallgatónk később beszámolt róla, az anyja a következő hírrel hívta: Vasárnap reggel a pásztorunk felállt és így szólt: "Emberek, bocsánatot kell kérnem. Mégpedig nyilvánosan, mert nyilvánosan beszéltem valakiről név szerint. Azt mondtam, hogy ez a hit üzenet teljesen téves, és Kenneth Hagin testvér nevét említettem ezzel kapcsolatban. Azonban miután találkoztam vele és beszélgettünk, most mindenki előtt kijelentem: ugyanabban hiszek, mint ő. Buzdítalak benneteket arra, hogy olvassátok a könyveit. Kérlek, bocsássatok meg nekem."

Állítom nektek, a szeretet a legjobb módszer. Gyakran nem arról van szó, hogy az emberek nem akarnak élni velem, hanem inkább csak nem tudnak róla. Én nem vagyok hajlandó idegeskedés miatt elszalasztani az áldást. Nekem sosem volt problémám a szolgálatársaimmal. Szeretem őket. Nem pletykálok róluk. Ha valaki odajön hozzám, és jártatni kezdi a száját Isten szolgájáról, azt mondom neki: "Gyere, imádkozzunk érte!" Én nem terjesztek pletykákat szolgálatársaimról. Valaki most azt mondja: "Na és mi van, ha igaz?" Akkor sem terjesztek róluk rossz híreket, mert még a ló is megbotlik, pedig négy lába van. Közölünk kicsoda nem vétkezett soha? Te ismersz ilyen embert? Azután az is lehet, hogy miután vétkeztek, mindent elrendeztek. Ha kibeszelném őket, rombolnám a szolgálatukat, erre pedig nem vagyok hajlandó. Elutasítom azt is, hogy egy rossz nyelvű hírharang legyek. A fülem helyén nem ganajozóvödröt hordok. Nem hagyom, hogy ürüléket loccsantsanak a fülemben! Ha te igen, az kihatással lesz az egészségi állapotodra. Tehát, nekem egyszerűen nincs problémám a szolgálatársaimmal. Lehet, hogy némelyik tett ellenem valamit, de én nem tudok róla.

Emlékszem, egyszer egy gyülekezetet pásztoroltam bizonyos ideig, és nagyon virágzott, Isten áldásaiban fürdött, amikor letettem ott a hivatalom. Történt azonban, hogy apósom arra járt, és utána megkérdezte tőlem: "-Mi történt ott? - Nem tudom, miért kérded? - feleltem. - Vasárnap este látogattunkl el oda, és elkezdtem számolni, magamat is beleszámoltam az asszonnyal együtt, 40-en voltunk prédikátorostul, mindenestül, egy kis csoportnyi ember ült ott az első sorokban! Pedig az az épület azelőtt mindig megtelt. - Nem tudom mi történhetett - feleltem".

Néhány nappal később egy bizonyos ügyben épp oda kellett utaznom. Egyetlen gyülekezeti tagot sem kerestem fel, hiszen tudtam, a közösség problémákkal küszködik. Ehelyett imádkoztam, akkoriban gyakran már hajnali 4 órakor könyörögtem a pásztorukért. Arra gondoltam, elhajtok a lelkészlakhoz, mert tudtam, ha a pásztor meglát valahol a városban az autóban, még gyanakodni kezd, hogy a híveit látogatom a háta mögött. A kocsimban maradtam, ő pedig kijött a házból. Elmondtam neki, hogy dolgom akadt a városban, és arra gondoltam, elugrom hozzá, megnézem hogy van. érdeklődtem, hogy mennek a dolgok, Ő dühös volt. - Hát nem éppen jól! - mondta. Aztán minden bajáért engem kezdett hibáztatni. Elpanaszolta, hogy az emberek nem fizetnek tizedet, és úgy gondolta, hogy nekem küldik a pénzt. - Idejöttél, hogy összeszedd a tizedet, és zűrzavart csinálj! - Egészen bekattant. Benyúlt az autóba és megragadta a nyakkendőm. Azt hittem, ott helyben kirángat a kocsimból. A második világháború idején történt ez. éppen az eset előtt kellett gumit cserélnem, és a csavarkulcs ott hevert az ülés alatt. Kisértésbe estem, be is nyúltam és megmarkoltam a kulcsot. Azután megjelent előttem a helyi lapok főcíme: Egy teljes evangéliumi pásztor fejbevagott egy másikat. (vagy talán meg is ölte). Eleredtek a könnyeim és azt mondtam: - "Drága testvérem, drága testvérem! Isten a tanúm, tegbapelőtt reggel 4-kor a hideg linóleumon térdeltem és érte imádkoztam. Arccal a földre borultam, úgy könyörögtem Isten áldásáért az életedre. Tudom, hogy gondok vannak, hiszen én voltam itt azelőtt a pásztor."

Ahányszor kinyitottam a számat, ugrott egyet, mintha ostorcsapás érte volna, azután zokogni kezdett. - Jaj, Istenem, hagin testvér! drága testvérem, kérlek bocsáss meg! Tudom, egy szó sem volt igaz abból, amit mondtam! Mászt kellett hibáztatnom a saját kudarcomért! Ó, Istenem, rosszat tettem, igazságtalan voltam, tudom. Én tehetek arról, hogy szakadás lett a gyülekezetben, elmertam az emberek felét. Te sikeres voltál, és én nem, és rád vertem a balhét! Kérlek, bocsáss meg! Megteszed?

Megbocsátok, biztos lehetsz benne! - nyugtattam meg. Átöleltük egymást, hát nem jobb így, mint háborúzni? A mai napig barátom ez az ember, én meg az övé.

Drága Barátaim, tapasztalatból tanultam valamit: ha meg akarod őrizni az egészségedet, szeretetben kell járnod, imádkozva azokért, akik üldöznek téged és rosszul bánnak veled. Imádkozz értük! A világon ez a legjobb módja annak, hogy úrrá légy a problémán! Igen, néha magam is eljutottam arra a pontra, ahol már-már szabad folyást adtam a testi gondolatoknak. Mint az előbb elmondtam, legszívesebben leütöttem volna azt a pástort, aki lopással vádolt. De mégsem engedtem, hogy a bukott természet uralkodjon rajtam.

Az igében ez áll: "Nem fizetvén a gonosszal a gonoszért, avagy a szodalommal a szidalomért." Ha szidalmaz valaki, ne kezd el te is sértegetni, "sőt ellenkezőleg áldást mondván", jóval viszonzod a gonoszt! Áldod, áldod, áldod, és áldod!

Emlékszem, egyszer vendégül láttunk a gyülekezetben egy evangélistát. Isten áldja meg őt gazdagon, több zűrzavart csinált azalatt a rövid idő alatt, amíg nálunk volt, mint amennyit az ördög tudott volna! Az ördög 2 évig próbált kárt okozni a gyülekezetben és nem sikerült neki, de ez a prédikátor 2 hét alatt megcsinálta! Nem kellett volna mások dolgába avatkoznia, de ő mégis sorra megkereste napközben a gyülekezeti tagokat, beszélt velük, és megpróbált mindent megtudni, amivel problémákat támaszthatott. Ó bizony, most is elfogott a kísértés és igazi kísértés volt, hogy megfizessek neki! Egy hang szólt hozzám: "A helyedben én többet nem gyűjtenék neki. Csak várjunk vasárnap estig és akkor jelentsük be: Ez a gyűjtés ez és ez a testvér szükségeit fogja fedezni, azután vihetik a kosarakat, és majd lesheti mennyi pénzt lát belőle!" Csakhogy így gonosszal fizettem volna a gonoszért és szidalommal a szidalomért. Így feleletem a hangnak: "Csakhogy tudd, ördög, minden este gyűjteni fogunk neki!" Meg is tettük. Kétszeresen megáldottuk azt az embert. Amikor az ördög újabb próbát tett, azt mondtam neki: "Ha nem fogod be, kétszer fogunk gyűjteni ennek az evangélistának esténként!"

Egyből elment! Ő nem akarja, hogy bármelyik prédikátor napi két gyűjtésből kapjon áldást! Így hát az evangélista jó szájizzal távozott, és a magam részéről jobban szerettem így. Annak, hogy így rendeződjenek a dolgok, sok köze van az imához és sok köze van a hithez. **Kikért kell imádkoznod? Azokért a testvérekért, akiről tudod, hogy a tenyerükön hordoznak? Nem, hanem "imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket!"** Ebben gyakorlod magad? Ha nekilátsz az életed más területein is hasznodra lesz!